

Felülvizsgálók:
VÖRÖS FERENCZ
és
DVIHALLY EMIL.

Előfizetési ára:
Egész évre . . . 5 ft — kr.
Fél évre . . . 2 „ 50 „
Negyed évre . . . 1 „ 25 „

Felvidéki Híradó.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Herzog Szász Coburg-Gothai Fülöp Ő királyi fensége védnöksége alatt álló Szitinya Osztályának közlönye.

Hirtelen hírtételek díja:
100 szög 2 ft. Amennyi minden
megkezdést eddig 50 kerral
Működés: vasárnapon,
Selmeczb., Besztercebányán
és Ipolyágon.

Lapunk besztercebányai szerkesztője megbetegedvén, a besztercebányai rész szerkesztését ideiglenesen Dr. Keleti Vincze kir. főgymn. tanár ur vállalta el. Selmeczbánya.

Vörös Ferencz
szerk.

A fennebbiekkal kapcsolatban kérem a t. c. munkatársakat, hogy a besztercebányai részre vonatkozó közleményeket minden héten legkésőbb péntek délelőtti hozzámm juttatni sziveskedjenek.

Besztercebánya.

Dr. Keleti Vincze
id. szerkesztő.

Post festa.

Kg. A délbeli Apollo templomának homlokzatán két szó volt felírva: „ismerd meg tenmagadat!”

Bizvást ezt írhatták volna a csak imént bezárult kiállítás főkapujára is, hiszen az volt főcélja, hogy megismertesse nemzetünkkel azt, mit tud, mit kell még tanulnia, hol nem szorul többé a külföld vezető szallagjára, hol nem kell kettőzött erővel a fennmaradt hégazokat pótolgatnia.

És sokat is tanultunk. Láttunk mezőgazdaságunk mily külföldi, eszközei mennyire tökélyesbültek; aránylag mily virágzó ipart teremtettünk alig egy negyed század folyamában; tudomány, irodalom, művészet önállóságunk rövid ideje alatt mily magasra emelkedett; de figyelmünket az se kerülte el, hogy a haladás az ország nem minden részében egyenletes, hogy hazánk lakosságának jó része nem tudja még megélni a maga emberségéből és hogy az alföld még mindig jóformán maga tartja el az egész birodalmat. Azon szegény részek közül pedig

első a mi Felvidékünk. Nagyipara igen kezdetleges, buzája nem terem, a burgonya, zab, árpa meg a rozs is gyakran fagy el; a mesterember alig keres valamit, mese csupán a háziipar, és lakossága közt ott kísértenek a pánszlavizmus, a kivándorlás és antiszemitizmus sötét rémei.

Ha dútsak volnánk földi javakban, dehogyan félénk az elsőtől, dehogyan volna meg a másik kettőt! De a koldus hamar lesz gyilkossá, kezét emel még szülőanyjára is, ha ettől éhsége csillapítását reméliheti.

Az a békés tót akárhogy izgassák is reverendás és nem-reverendás, palástos és nem-palástos vezetői a magyar állam ellen, nem veszedelmes, míg gyomra nem korog; de ha egyszer koplal, ha az állam csak elkezd válni és kenyeret neki adni nem tud: akkor fel fog lázadni a fennálló rend ellen, csatlakozni fog azokhoz, kik már oly régen kiáltottak a gyűlöletet a magyar faj, a magyar állam sarkköve ellen. Hellás kenyerért adta el szabadságát; Rómát koplaló proletariátusa buktatta meg; Hollandia éhezve lázadt fel Spanyolország ellen, a megélhetés, a kenyér nem a jövő századok irakodó eszméje; a multban és jelenleg is a népeknek ez adott és ad irányt!

A ki kivándorol, a ki képes elhagyni azt a földet, melyhez a megszokás, a hagyomány, a kegyelet egyaránt erős láncokkal csatolja: az a hála szent érzelmei alól is felszabadítja magát, fegyvert ragad a haza ellen is, ha azt hiszi, hogy módjában lesz ez által porontyaival együtt jölni!

A pánszlavizmus csak ekkor lesz veszedelmes! nem a „nemzetiségi eszme”, az eszmeitlen kenyér fogja csak rábírhátni tőjainkat a szakadásra.

Es éppen azért azon nagy feladatok láncolatában, melyeket meg kell oldanunk, ha a Felvidéket elválaszthatatlanul kívánjuk az államtesshez csatolni,

első legyen egy virágzó ipar teremtése. És ez lehetséges, ha nagyobb tőkékkel nem is rendelkezünk, ha egyszerűen a gyárkémények ezreiből kitűlülő füst fellegei nem fogják is elhomályosítani a napot. Kezdjük kicsinyben; a hogy fajnunkban megvan az erő nagy művek alkotására megmutatta a kiállítás. Huszonöt év előtt a viszonyok egybeitt sem voltak kedvezőbbek mint nálunk. Piacunk van, yers anyagban sem szenvedünk hiányt, minden évben új vasutvonal nyílik meg.

Ha azután fürdőink ezernyi közönségét magunk gyártotta homlival fogjuk elláthatni, ha a mi kereskedőink nem Brünből, hanem a közel szomszédokból fogják vásárolhatni portékájukat: megnyílik iparunk előtt a külföld is; módunkban lesz gazdasági államiságunk terheit hazánk azon aránylag kis részével, mely azokat egyedül örökre szintén nem fogja megbírhatni.

Egyesüljünk a nagy munkához valamennyien, számos egyesületeink első céljokul ezt tűzzék magok elé a helyett, hogy hivatásukat betöltve lássák akkor, midőn szerepkört nyújtottak egyesek hiúságának, „gradus ad Parnassum“-ül szolgáltak nagy-ravágyó embereknek.

A komoly igyekezet, a kitartó munka mindig megtermette gyümölcsét: itt is meg fogja teremni, csak ismerjük meg magunkat és azután tegyük!

Felvidékünk ipara.

Hat hónapon át nem vettük figyelembe a nagy dióségben úszva a kiállítás árnyoldalát, nem az áldozatot, mivel a vidék a nemzeti munkához járult.

Most, hogy a tündérkert lombjai zizegve hullanak alá s recsegeve omlik össze a számos díszes csarnok, általános a feljajdulás mindenütt, a szomorú való tárul elénk az ő ridegségében s ezernyi toll-perczegeti ki a gondolatot, ezernyi hang emelke-

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Dalok.

I.

Nem te tebezt arról, hogy én
Boldogtalan, árva lettem,
Csak én vagyok annak oka
—Mért reméltem, mért szerettem?

Hisz tudhattam volna én azt,
Hogy a leány mind egyforma,
Menyországot, eget ígér,
S beletaszit a — pokolba.

Úgy tettél hát te is velem,
Kínok közé vagyok zárva:
És mégis oly édes e kín,
Hisz miattad lettem árva!

II.

Láttam én a tiizta égen
Sok ragyogó csillagot,
De úgy, mint a te két szemed,
Úgy egyikem ragyogott.

Ott hagyta én a két eget
Szép szemeid tüzzét;
—Most tudom csak, hogy azokban
A pokolnak tüze ég! . . .

III.

Tudom én, hogy gúnyolsz engem,
Tudom én, hogy nevezs rajtam;
Gúnyolj, neves! Én követlek,
S elviselem mely fájdalomam.

Mint egy sötét, egy bús árnyék,
Úgy követem minden lépted,
Mint az árny a fényt követi.
Mint a gyilkost a kísértet.

Korán, későn, nappal éjjel
Előtted halgavány az ezm;
Úgy félsz tőle, s nincs erőd mely
Engem tőled elriaszson.

Látsz harmatot: az én könnyem.
Szellőszög: sőhajátom,
Kis madárka az én búmat
Siratja fenn a faágon.

Légy bárhol, én veled vagyok;
Átkozz engem én megáldlak,
Még utolsó szóm is az lesz,
Hogy szeretlek, hogy imádlak!
(Selmecz.) Sajó Sándor

„Két esők.”

(Vége.)

Azután elmondta, hogy hajdanában miként jártak idő a pópával processióra, a hónap minden utolsó péntekjén, mikor a draen nem volt ott, hogy füstöltek a barlangban, lecsolgatták szentelt vízzel, hogy valamiképp elűzhessék az ördöget, ki egyre másra rontja a márbát s több efféle bajt csinál a vidéken. — Az öreg kifogyhatatlan volt az ily mesékben, miket mi kegyesek vagyunk egy egy mosolyra méltatni, de ő annyira keresztet vetett magára, a hánszor a draent említé, pedig sokat említté.

Innen aztán a nagy barlanghoz indultak még veszélyesebb úton. Fejük felett a sziklák, mint a minden pillanatban leszakadni készültek volna, kínos halálal fenyegette, a szentélyükbe toladókat — alattok még inkább zaggott a folyó s bárhol meg szomorúban susogtak a fenyvesek.

A vén óhál csak halkán mormogá a Donnayé Zent. Itt az istent is veszélyes hangosan hívni segélyül. Végre aztán eljutottak az égbe, honnan a Cibelet szemlélheték, a mint fehérő hármas homlokával megbámultatja magát fél Erdélyfelé.

Egyszer aztán az óhál eljött alá a meggyújtott lámpával s készen állott a barlang megmutatására. Ez egy tágas teremlaku üreg volt, a sötétség országa, hol a deavérek

ide oda csapogtak, meg-megriasztva a barlang látogatókat. A sötétség alaktalan tömegének közepén ott haladt előre a lámpafény. Anna álmadozott és azt álmódta, mintha a sötétben egy csillagot látna és azon gondolkodnék, hogy az a csillag, hajnal vagy alkony csillaga? Albert is álmadozott és azt álmódta, hogy az a holdsütötte könnyesepp tüzzé vált, és most vezetni őt a végtelenen keresztül a sírba és ő rohan eszeveszetten utána.

Mikor aztán elvették a barlangjárás Anna egyszer csak mit, mit nem gondol s — egy karika gyűrűt húz fel az Albert ujjára s az ifjú kezét ajkához emelve megcsókolja. — „Akkor felel el, mikor más ujjadra teszed ezt”. — „Akkor felelek el, mikor más ujjamra teszed ezt”.

Bizony nagyon könnyű feltételezhet volt köte a hűség, de hát mikor e lányka maga volt az ártatlan ösztinteség — a bizalom. Azután viszonzásul Albert is felhúzott egy gyűrűt a lányka ujjára.

A barlangból visszamenet, az ördögmedencehez értek. Az ifjú magához ölelte a lányt, szenvedélyesen kiálta: „oh mily boldog leszek az a nap, a mikor énnyem léssz!” Rá meg-szólta a pokol torka „énnyem léssz!”

Haza érve aztán, még sokat eszevegtek leendő boldogságukról s mindenről, a mirol csak önfelcútságon beszélni lehet.

— Albert! most meg foglak lepni valamivel, szólt pajzán mosolylyal Anna, na találd ki, mi van a kezemen?

— Láptitü elefant — felelt nevelve Albert.

— Na köszönöm szépen, ugyan kitaláltad, hanem várj csak utabagiztatlak, — egy arckép, mit gondolsz kié?

— Hát a kínai császáré.

— Eh te tréfát üzöl a mi jó Gizeliánkuból, na ugye — e jó kép? éppen tegnap kaptam tőle. Irja hogy sok gyönyörűségét találja virágaiban.

Jaj Anna, miért mutattad meg Albertnek ezt a képet? Nem látod-e hogy összevont szemöldökkel keresi a képen azt a holdsütötte könnyeseppet. Hah! megvan, megtalálta, nézd hogy sápad. De nem, mily derült az arca, s téged kékére vonva, megcsókol.

— Aztán Albert utközben menj most Patakfalva felé s látogasd meg őt és vigy neki egy csókot az én nevében és, add át neki. Ezt ni!

dik fel s jelzi a tervet, melyely az elszegényedett hazát magmenteni lehetne.

Egy híressé vált német professor azt eszelte ki a minap, hogy csakis úgy menthető meg a világ, ha a krumpli az ételek sorából kitiltatik, mert akkor mindnyájunknak tészta és étel kellene emülni s így a gabona értéke emelkedvén, a gazda meggazdagodnék, a szegény ember meg nem járhatván krumpliuudlúhoz, krumplistertezhez, sült és főtt krumplihoz, kénytelen lenne meghízni, egészséges lenni. — Asztalán csak a bühmische talkli, buchthi, kugluf, turós rétes és ezeknek egyenrangú kollégái fordulnának meg.

Tagadhatatlan, hogy ez kitünő Wendung volna, csak hogy arra nem felelt meg a tudós professor és a mult hetekben megtartott szakülés, hogy mit vehetnénk a mi feloldóinknak ama részébe, a hol csakis a krumpli terem meg.

A népevelés, az ipar, nevezetesen a háziipar, a gyümölcs- és állattenyésztés, házinyúl és baromfi-nevelés stb. mind mind fel-felhangzik mint oly biztos mentő szer, mely a gabnaválsággal járó veszedelem egyedüllé megszinteltöje.

A sok szép szó között sok az igaz, csak ott a tévedés, hogy ha a termelés csupán egyoldalú, az az a termelő csak egy cirkre fordítja minden igyekezetét, figyelmét, erejét, úgy nem sokat lendít saját és vidéke sorsán; mert míg azt az egy cikket olcsón állítja elő, addig egyéb szükségletét annál drágábban szerezheti be. A termelésnél is összhangnak kell uralkodnia.

De hát nagyon is lassan jutnánk el célunkhoz, ha gondolatunk tovább is ily széles körben mozogna; ezért a tér és idő korlátai közé lépve, egyenesen azon vidékre fordítjuk a figyelmet, mely Hontmegyétől föléle Zólyom-, Liptó-, Türoczmegyékén át Arvájig elterül.

A sok kincs közül, melyet ott lábbal taposnak, a sok jogtalan panasz közül, melyet ott hangzatoskodik, csak egyet hozunk fel. Fínek-fának azt panaszoja a nép, hogy nincs kenyere s nem lesz a telen betevő falatja, s fü, fa, virág a mellett tanuskodik, hogy volna bizony kenyered, még hüsemít is, csak ott ne hagyán veszni tudatlanságodban az erdők rejtékében, kertjeid fái alatt.

Ott rohad az izlettés gyümölcs házad tájékán, ott kínlózik a huzpótló gomba az erdők rejtékében s nincs, a ki felszedje. Bizony igaz az, hogy "elvész a nép, mely tudomány nélkül való."

Ha megvolna néptünkül az aszalás egyszerű tudománya: száraz kamrába, padlásra kerülne az Isten áldása és volna mit tenni az asztalra télen is.

Franciaia, Németország számos vidékén rendszeresen kezelik az aszalókat s izek az aszalás; nálunk Magyarországon több helyen megkezdték, de a gomba aszalás csak Arvában látjuk némileg felkarolva. Pedig felvidéki erdős megyéi mind arra vannak utalva, hogy ezt figyelembe vegyék.

Mily könnyűnek mondjuk a gyümölcs-, méhtenyésztés, mennyire érvelünk a selyemhernyónevelés mellett, mely csak hat heti utánjárásunkba kerül, és azt a három négy napot, mely egy — egy család egész tére elláthatná magát gombával, gyümölcselel, sajnáljuk abból a 360 nappól évenként!

Ha Franciaországban hoztuk is fel, nem akarunk mi a gombatenyésztés mellett érvelni, erre még képtelen a mi néptünk, csak a gomba szedésére, gyűjtésére hívjuk fel a közfigyelmet. Ez nem kíván áldozatot, nem kíván befektetést, hisz a gomba mindenütt buján tenyészik, csak győződik a szedését.

Touristáink, vadászaink szelében bejárják erdeinket, berkeinket: lépten nyomon veszendőbe menő kincsekre akadnak; meggyőződtek a fenn mondottakról. Adjának meggyőződésüknek olyformán kifejezést, hogy hassanak oda, mikép czélszerű, hordozható aszalók beszerzésével példát mutassanak a köznépnek.

Egyesektől nem igen remélhetjük e lépést, de turista egyleteink közül különösen a közeli Sztinyoasztályt hívjuk fel e házi iparág meghonosítására.

Tegye az Osztály megbeszélsz tárgyába a mondotakat; mi szivesen szolgáltatunk kézbé az aszalókról adatokat. — Nem igényel ez az Osztály anyagi erejét meghaladó kiadást, csak inkább erkölcsi közreműködést, példaadást.

Teremse meg ezt az ipart a felvidéknek, kenyeret, biztos kenyeret nyújt ezáltal néptünknek, mely áldani fogja érte mindenkor.

A gomba-aszalással karöltve jarna a gyümölcs-aszalás is; ez volna aztán igazán áldásos felvidéki ipar.

Magyar színészet Besztercebányán.

Szombaton november 7-én Üdvöske. Előadásával a színhársulat kudarcot vallott, dacára annak, hogy a címszerep igen jó kézzel volt. Ferenczy négy kellemes iskolázott hangjával mint kitünő játékkal a bővea juttatott tapasztalás megérdemelte, da a többi szereplőről kevés jót mondhatunk. Hevesy (Laurent) ugyesen játszott, hanem hangja hangja! Ferenczy mint Róke, ezen estét a szerencsésebbek közé számíthatja, játékában elevenebb volt, mint máskor és comiemot is mutatott. Egészen szeresetlen volt Kertész Gyula mint Ripo, csodájunk, hogy ily készülettel és hangtalansággal a színpadra mert lépni. Szilágyi Belekának sem kenyere az ének, hangja volna, de éneklésről fogalma sincs. Liptai mint Fritellini megállotta helyét, de neki is tanácsoljuk, hogy ne énekeljen sokat. A kar olykor kitéstől az iparkodó karmester nem csekéyi desperatiojára. Dr. Argus.

K Ü L Ö N F É L É K .

A kiállítás védnökehez, Radóli trónörökösöz a királyi közönség levelet intézett a kiállítás védnöki tisztségben kijelölt údvós működéséről. A legfelsőbb kézirat szövege az alábbiak szerint:

— A biz nem illik, hanem lássa kis bűgő vadgalamb, nem jó ám az egészségre zongorázni, dalolni, meg zokogni is egyszerre.

— De mondja csak — de igazán, miről vagy körül ábrándozott. Eh de mit kérdeik ily sült bolondságot, hisz mond valamit s nekem be kell ernem vele. — Egyebet kérde hát: volt e itt már Ilonday? Találkoztam vele az uton, ő előbb ide ért s azt mondta, hogy egy sürgős dolga elvégtevével azonnal ide jön.

— Nem, még nem volt, hanem ha megígérte bizonyosan eljön, ismerem őt, szavartató ember.

— Én az ellenkezőt tapasztaltam, hanem tudja mit, küssük egy feltételez a Lajos megjelenését s ez abból áll, hogy ha egy óra alatt eljön, nem adom át a mit Anna küldött s ha nem jön el, átadom. — Adjon kezét, hogy ez utóbbi esetben átveszi a küldeményt.

Kezet adtak egymásnak.

Jaj, melyik rosz szellem süta Albertnek e feltételt? Vagy mért is teremt az Isten szűszegő embert a világra.

Telik, mulik az idő, már háromnegyed óra is elmúlt és Ilonday még sem jön.

Az Albert szive mind levebbeben ver, mindgyre furakozottabb lesz és Gizella is mindgyre az ablakhoz s taposva adja tudtára, hogy — Ilonday csak nem akar jönni.

— Már öt percz hiija az órának Gizli, no lám milyen szavartató az a Lajos. Oh én jó ismerem, hányzor ígért levele s kaptam-e csak egy betűt tőle.

— Ne esodálkozzék olyan nagyon a Lajos pontatlanságán, hisz a férfi nemből való ő is; — s nevetett Gizella.

— De úgy tetszik elert már az óra, egy percz sincs már belőle. — Levél ugy-e — vagy egy virágoskrocska taian?

— Se nem levél, se nem virág, szőlő mindig szorultabb hangon Albert — hanem egy csók. — Piros róza sem pirosabb, mint lön e perczben a lányka arca; fehér állat nem fehérebb, mint ugyanez az arc a pir után. Ott rösz szóllanni, szemesítve s előtte a halvány ifjú nagyon halványan.

Albert: ne érintsd azt az ajkát; megmérgezi szivedet, ne rabolj csókot a szép sziz ajkáról, vond vissza szőnyűd feltételeid, mert vége a szentháromságunk.

Kedves Fiam Rudolf Föherezeg trónörökös ur!

Midőn ismételve meglátogattam az imént berekesztett budapesti országos kiállítást, a legelőkelőbb örömmel és megelégedéssel szemléltem a szellemi teremtő erő és az ernyedetlen munka és fényes alkotását, mely tanúságot tesz magyar korunk országai lakóinak a közéletbeli évtizedek alatt minden téren való öröndetes előhaladásáról. Fokozta örömmem azon tudat, hogy e mű Kedveltség vednöksége alatt jött létre, és különös megelégedéssel értesültem, hogy Kedveltség a budapesti országos kiállítás iránt kezdettől fogva oly nagy érdeklődéssel viseltetett, s nemcsak annak megnyitását és berekesztését szeméyesen teljesítette vednöki tiszttel, hanem azonkívül is többszöri jelenlétével budítoltag hatott a kiállítókra, sőt mint kiállító maga is résztvett a szép vállalatban s ily módon személyesen is hathatósan előmozdította annak fényes sikerét. Elnöfvége kedvesen ösztönöve érzem magamat, hogy Kedveltségnek atyai szándékaimmal is találkozó s élénk örömmel szolgáló ezen údvós közreműködéséről őszinte elismerésemet és meleg köszönetemet nyilvánítsam.

Kelt Göttlön, 1885. évi november hó 6-ikán.

Ferencz József, s. k.

Dvihally Emil urat lapunk besztercebányai szerkesztőjé: folyó hó 10-én d. e. könnyű szőlődés érte, mely bár a gyorsan alkalmazott orvosi segély következtében semmiféle komoly aggodalmakra nem ad okot, miadazonáltal szerkesztő barátunkat egy pár hétre ágyához fogja láncolni. Adja Isten mielőbbi felépülését!

Műkedvelői előadás. A seimezi akad. színpártoló egyesület színi előadása nem mint tervezve volt 14-én, de e hó utolsó szombatján 28-an tartatik meg. Az elhasznást azon körülmény okozta, hogy a Sembery termet ez idő szerint Szöllösy tánczmeister tartja elfoglalva.

A magyar színészet. A besztercebányai magyar színészet pártoló egyesület választmányja a t. e. közönséget tisztelettel értesíti, hogy a Hevesy Lajos színjáratot kötött szerződést, mivel nevezett kötelezettségének meg nem felelt, felbontotta és tőle további pártolását és a színláz használatát a nyolcz napi felmondási határidőn túl megvonta. Kelt a besztercebányai magyar színészet pártoló egyesület 1885. november 10-én tartott választmányi ülésében Scholcs Reszsi, elnök, Dr. Keleti Vince, jegyző.

Színész a kritikushoz. Hevesy Lajos színjáratot társulatának egyik tagjától a mult napokban az író műveltségű jelemző és önteliségről tanuskodó levelet kaptnak. Polemiába az illetővel nem boesátkozunk.

Dr. Argus

Mulatságok. Városunk egyhangú élete a hidegebb napok beálltával mindinkább elcsúszni kezd. Folyó hó 21-én Szombaton tartja az első éves akad. ifjúság a sokak által várt „Fuchsbaill“-t, mely, — az előbbi évekéhez hasonlóan, — szénpék ígérkezik. Folytak az előkészületek, az új „Fuchs“-nek am akarnak a régiek mögött maradni. Iparkodjanak is hölgyeinknek a kedvét megynerni. A jó Szöllösy bácsi is nagy szorgalommal oktatja tanítványait Terpsichore művészetében. A tanfolyam már vége felé jár.

— Jól van kicsikém, éretted megteszem.

Egy napja volt még csak az Anna boldogságának. aztán elment Albert, vissza, messze a bérzes kis hazából, Magyarországra.

Ha olyan helyre megyünk, már ha citáltatás következtében is, a hol egyáltalán nem szeretünk megjeleneni a félsz, vagy Isten tudja, mi az a mértőlöss eszima, melyely akaratlanul is csak hamar cólnál vagyunk.

Albert is szerette volna, ha mind az idő, mind a lovak meglustulak volna, óh de bosszantó humor a sorsnak, mind a kettő vágatót és addig vagtattak míg egyszer csak bevágtattak, Gizellák udvarára. Albert félt és nem tudta, kitől vagy mitől, mint a gyermek, ki fél a sötétben, de agyonütjük, se tudná megmondani, hogy hát mi van abban a sötétben, a mitől félni lehetne.

Gizella egyedül volt otthon s a nagy terjedelmű udvarház túlsó részében lévén, nem hallotta meg a vendégzek érkezését. *

Albertet a zongoraterembe vezették, mert ott van a kisasszony. Nesz nélkül lépett be Albert, megállott az ajtóban és úgy haligatta, a míg a zongora reszketve kibirta nyögni a „Csak titokban ártalad szeretni“ bús daltamát. Aztán fordított Gizella a Firkuti népdalában s félig zokogva dalolja: „Sárgul a hold az ég ajján, mindakettőkön oly halványan“.

Gizella ábrándozik a halvány ifjúról. És Albert reszket, majd oda akar rohanni, hogy ráessen arra a könnyesre a mely daemonává lön. De mégse teszi azt, hanem oda lopódzik a lányka háta mögé és gyöngöden befogja szemeit. — Talán hogy ne láthassa azt a könnyesepet.

— Jézus Krisztus, riad fel Gizella.

— No találja ki,

— Ah ön az Albert?

— Megleptem ugy-e?

— Isten hozta! de hát honnan?

— Hát biz a nagy világból a kis világba, hogy a kis világban keressem a nagy világot.

Ejnye be megijesztett, hát illik-e így megijesztetni egy leányt?

* Székér alatt nálunk kocsyi értenek.

— Albert, édes Albert, ne kívánja tőlem, ezt, lássa az nem illik.

— Nem Gizella, ha kezét adod, annak meg kell lennie. Anna bizta rám, ne uvezzen kegyetlenek ha állhatatos vagyok s maradok. Aztán hát mi az, hogy eszik?!

— Eh magok összebészelték Lajosnak.

— Esküszöm erről egy szót se váltánék.

— Hát akkor írja meg Annának, hogy átadta.

— Nem, hazudni nem akarok. Jöjjön a kicsikém! vagy hát ha Mahomedhez nem megy a hegy, ugy Mahomed megy a hegyhez.

És Albert átkarolta a lány karcsú derekát és tudja Isten, hogy, hogy nem! Gizella nem fordítá el arcát midőn Albert egy hosszú csókot nyomott ajkára.

De Albert, az Istenevű, hát megőrült? Boesád el azt a karcsú derekat. Távozz innen, virid magaddal könnyelműségedet és temesd el mélyen, hogy kísértetni se legyen erceje, még álmokban se.

Hanem Albert nem boesajta el azt a karcsú derekat és még egy csókot, azt a másodikat végzetes csókot is elrabolta.

És aztán kitört pokoli szerelme, egész pokoli hevél. Feléle lön Anna, a világ, a becsület, minden csak az a holdstüttő könnyesepp villogott lázas agyán keresztül szívébe.

— Gizella! ne titkolja többé, hogy szeret; elárulta egy könnyesepet. Szőljön, ön szőljön csak egy szót, csak ezt: hogy szereti e. Adja üdvemet e szoban, aztán nem bánom ha összebomlik is a világ s az Isten minden csillagát szivemre dobálja is, hogy az összerombolja búnemért, hogy téged szeretlek nagyon, örült szerelmemmel.

Vége vége mindennek! Nem hallod Albert? ezt utatja minden körülött, akaltalan szörnyek, ijesztető pófakból fogaikat vicsorogtatók rád, s azt dörgik füledbe: vége vége. Az a falli óra azt ketyegő vé — ge, vé — ge!

Gizella végre kibontakozott az Albert öleléséből, az ábrándos nőből hősnő lett, ki szemének egy sugarával elhallt szór ellenfeleink szívébe. Bálványa összemolt, disztelené vált s most a bálványimádó egyszerre szigorú puritán keresztény név változott.

a próbál, mint értesültünk, legközelebb meg fog tartani. Mindkét mulatót várva várja az ifjúság, s már a szűz a . . . jövőt.

Dal-és zeneestélyt rendez a tározék-szt.-mártoni magyar dalegyesület e hó 21-én a megyeház nagy termében, részben a „tűrózei jótékony nőegylet” javára. A változatos és érdekes műsor a következő: I. szakasz. 1. Rákóczy-induló férfi négyesre alkalmazta Engeszer M. éneklő a férfiak 2. Meyerbeer: „Dinorah” dalmű nyitánya, zongorán (4 k.) előadja Beniczky Izabella és Bock Ilona. A nyitányban előforduló zarándok-kart harmonikumkíséret mellett éneklő a vegyes kar. 3. Népdalok: „Nem volt párja a faluban . . .” „Levegőben vigan szől . . .” „Az én rózsám takarok . . .” a vegyes karra alkalmazta Boldis I. éneklő a vegyes kar. 4. Jiel A. Danse des Pécs, zongorán előadja Jüstina Anna. 5. Marselner: Éji dal, éneklő a férfiak. II. szakasz. 1. Népdalok: Jaj de búsan harangoznak, Szigetvári lány, Uzeuza bizony megérett a . . . éneklő a férfiak. 2. Vörösmarty: Szép Ilonka, szavalja Fekete Miklósné. 3. Aht: Iudait, éneklő a vegyes kar. 4. Liszt: Magyar Rhapszódia (H.), zongorán előadja Eder Robert. 5. Népdalok: Fekete szem éjszakájá, Ritka búza, Égy haj! főre a lühanát éneklő a férfiak. Kezdeté esti 7 órakor. Belépési díj személyenként 1 frt.

Egyensapók. A lyesnői ifjúság ismét fellelte amaz évek előtt divó szokást, hogy a különféle puha, kemény kalapok helyett egyensapókat visel. Szép dolog magában véve, a sapka is szép volna, ha „schwarzgeb” nem volna! ezt az észrevételt teszi egy ellejárás s ezt a kérdést veti fel, hogy nem illenek-e jobban a Kossuth kalap? Mi meg azon hitben vagyunk, hogy ha e kis jux nem használt, de nem is árt.

Az Egyesült-Államok a bevándorlók ellen. Az Egyesült Államok tanácsa ez év február 18-án törvényt hozott a bevándorlók ellen, hogy egy részről megoltalmazza az észak-amerikaiakat a munkások beözönlésétől, másrészt pedig véget vessen azoknak a lelketlen üzelmeknek, melyeket néhány kivándorlási ügynök folytatott. E szerint jöyve tiltva van napszámokot vinni az Egyesült-Államokba. A belügy-miniszter a törvényt lefordította magyarra és a napokban szétküldötte a törvényhatóságokhoz, hogy azt közzétegyék.

Az ifrodalomért is tett már valamin a selmezi akad. ifjúság szinipártoló egyesülete. Utóbbi ülésében felolvasásra szánt humoroszoké hirdetett pályázatot, melyre, mint halljuk több má érkezett be a választmányhoz. Eszerint rövid idő múlva megtudjuk az eredményt s a tervezett felolvasás is meglesz.

Ne eszókulj a gyermekeket szájon. Egy düsselfordfi orvos írja: Borzasztó szokás a gyermekeket szájon eszókolni. Készakarva használom a borzalmas kifejezést, mert gyöngédn akarom magamat kifejezni, pedig a gyilkos szó már nyelvemen lebegett. Igen, asszonyom, gyilkos szokás! Talán még emlékezik rá, hogy ezeltől mintegy 14 nappal nyoma-kába nagy szhalt kerítve, S. asszonytól látogatást tett? Alig hogy a szobába lépett, megindító gyöngésséggel ölelte meg a „kedves kisiskét” és kedvére eszókoltta. Akkor aztán elbeszélte, mily nagy torokgyulladásra volt a múltkor

kénytelen volt egy hangversenyre való meghívást elutasítani, mert szoka meg volt dagadva. Nemis, ugy volt? Természetesen nem tört a szegény gyermek élete ellen, mégis gyöngéd eszókálják sokkal biztonságban megölte, mintha az-zenikunt adott volna be neki. A kedves gyermek két vagy három nap múlva kezdte a torkát fájdtani, amikor pedig az orvos elfjött, egy szó: difteritisz, mindent megmagyarozott. Ma már a temetőben csak egy kis felvirágozott sírhant emlékeztet az ön látogatására. A szegény anya természetesen még csak nem is gyanakodik kegyedre s vesztegért a gondviselőre panaszodik. Az orvos nem szolt, mert akkor igazán oktalannul eszelekett volna, de én megmondom önnek, hogy ön az oka a kisike halálának. Bajos azt megállapítani, hány gyermek kapja így meg a difteritiszt. De az bizonyos, hogy a felöltöknél a difteritisz gyakran oly kis mértékben fordul elő, hogy ezt csak egyszerűen hűlésnek vesszük, minthogy pedig a meghülés nem ragályos, így semmi veszedelmét sem tálnak abban, ha lehelőkkel másokat megmérgeznek. Szóval kerüljük a gyermekek eszókolását, mert a difteritisz is nagyon könnyen terjeszthetik; noha az nem akarom állítani, hogy minden difteritisz a csókolót ered, mégis kevesebb gyöngédséget kérek a gyermekekkel szemben.

Próba-szónoklatok. A budapesti Deák-terv ny. templomban a György Vilmos halálával ünnepsédebe jutott magyar lelkesi állásra a meghívott lelkesek próba-szónoklatát e hó 15-én, vasárnap kezdődnek. A meghívottak négyen vannak, kik közül Haendel Vilmos nagyvagyontű a lespere és selmezi bányái felkész 15-én, Horváth Sándor zalai főispós és kövago-örösi felkész 22-én, Farbak József tszakertlelti főjegyző s nyiregőzéai felkész 29-én és Petrovics Samu szentesi felkész december 6-án tartja meg próba-szónoklatát.

Tíz. Múlt kedden meglepő látványban részesültek a Stubnya-felé robogó vonaton utazók. Körmezőn túl egyik faluban lánokban állott egy ház, a fűs. hozzáférhetlennek tette a szomszédos házat, a lakosság apraja nagyja ott sürgött forgott az égő ház körül. Az asszonyok vizet hordták, a férfiak losculták az égő üszkök, meutéről szó sem lehetett. Majd egy csoport férfi nyomult a ház elé, feekendőt von oda s rendszeres munkával lát az oltáshoz; mindjárt észrevehető volt, hogy azok gyakorított tűzoltók, Fáradságuk azonban már eredménytelen volt, mivel a nagy faház földig legett. A látvány annyival különösebb volt, mivel a magasban robogó vonatról csak illüziókészek látszó embereknek csupán sürgését forgását lehetett látni, a tűzillármát s egyéb zajt elnyelte a vonat robaja.

A meszeződörbe esés nem lehet valami kellemes dolog. Ezt állítani merem, habár még nem próbáltam meg. Vannak azonban olyan, nálamál természetellenbe flótások, kiken ez a baj megeseit. Ilyen nevezetesen két utas, ki a selmezi vasuti állomástól kocsit híján a napokban este gyalog indult a város felé. Alig tették azonban lábukat selmezőnek előttük még ismeretlen talajára, egyszerre elvieszték azt lábuk alul és zupp becsúsznak egy gödörbe. Mikor a gödörből kívánszorogva, végre a kocsitra jutottak, valódi

— Uram! szolt a lány kipirult arccal — távozék. Távozék azonnal. Ön háromszoros féle gyilkos, meggyilkolta a szentháromságot, pokoli játéka szerte záta az Anna szívet, megölte ösön lelkét és nekem — nekem öszterörte szép ábrándomat. Igaza van Uram, én szerettem önt, az a könyecsepp Ön miatt hullott, mert Önben eszményem láttam megvalósulni, ámdé titokomat nagyon jól el tudtam temetni, mert én előttem szent volt az Anna szerelme. Szenvedtem, szerettem tehát, de csak addig, míg szerelmemet senki sem tudá rajtam kívül. De már most, hogy ön is tudja, kitéptem szívemből. Menjén, és gyönyörködjék há háromszoros gyilkosságában, Isten önnel — s ezzel gyorsan elsietett.

Albert, mint a két álomban léleczek nyomnak a hasis ingerlő hatása alatt, kellemetes nyugalommal bántott az ajtóra, mely a léány után becsukódott. Egy menyország kapuja, honnan visszaránták az ördögök. Erzezte, hogy kelében fáj valami s e fájdalom örülté teszi, de fájdalomnak sehoggy sem tudott nevet adni, szeretett, vékeztett, érzett búnt és bünténatot, érezte nyomorultságát s anyyi mindent egyszerre — hogy lelke elszábadt és egy hangot se bitt adni ajka, a büntető cherub szavaira.

Hosszú merengésből az óra ütése verte fel s kalapját véve távozott.

A kertben megpillantva Gizellát, arra tartott, s hozzá ment végbücsüt venni, — Isten velünk és a büntösöknek kegyelem, — rebegő tompa hangon. Fogadja bücsümet, végbücsümet, aztán feledjen el; felelje el hogy léteztem valaha, csak mondja ki a szót: megbocsátok! Aztán elmegyek, messze, messze . . .

Isten önnel Albert! Legyen kegyelmes önhöz a könyörűlő Isten, a mint én is megbeszókolt, — hogy egemből poklot alkotta. — Megbocsátok csak távozék, . . . távozék úgy, hogy soha se láthassuk egymást. — Adja meg a jó Isten Gizellát! tehát soha többé!

És most hadd vágtassanak azok a lovak, hadd replíjón ez az idő, — Többé nem fél már semmitől.

Vágtattak is azok, bünté is Albert akar hová viszik már. Csak egy utat látott, csak egyet ismert, a melyik a sirba vezet. Haza érkezett és Albert egy idő óta nem szeretett semmit és senkit . . .

örömmel gondoltak vissza a hajra, azzal vidítván fel egymást, hogy milyen nagy szerencse, hogy nem valami bányatüregbe zuhanunk le. Hogy ók így vigasztalódtak, az ez ő szerencséjük, de az hiszem nem akadt az a meszes gödör mindig így vig. ha lehesetsekre (?) kiért is nem ártana a gyalogton vataáival több . . . világosság.

Sikos járon röpülnek az emberek. Ilyen formán kezdtem volna leznap versenyt, ha ifjú poéta módjára versfaragás volna kenyerem. De nem levén poéta, sem igazi, sem fűzta, csak tanácsot adhatok a sikos járon röpülőknek, hogy ki Selmezeze ez idő szerint általában akar botot huzzon, ha pedig most jól elösi bír a mi görbe-görbe országunkba, várja meg, míg kiki hósnári háza elejét, s csak akkor induljon utra. — Koponyáját csak így menti meg, mert Sikos járon röpülnek az emberek . . .

Nem jönnek színészek. Sokan fájfalják Selmezeze hogy nem jönnek Thalia pappal és papnól, de többen jobbnak találják elmaradásukat. Megvalljuk, mi is az előbbiak közé tartozunk, mert abban a véleményben vagyunk, hogy ha jönnének is, csak nyomorúság várná őket. Színházlátogató közönségünk ugyanis esekély és már is nagyon igénybe volt és van véve a kiállítás és egyebek által. Nagyobb szüntársulat esakis hosszabb stagnácóra jöhetne, de akkor kizsebelve bennünket s tönkre tenné magát. Kisebb roz társulat nem kell sem hosszún, sem rövidbe időre. Mi csak úgy várhatunk jó társulatot, ha az Nyitrán és Besztercebányán töltve a színhávid nagyobb részét, városunk csak átmenetül szolgál nekik. Bogynák és tekintőben ügyes volt a terve; várja, hogy kivitelé nehézségebe ütközött. A besztercebányai szüntársulat nem jöhet Selmezeze, elzárta utját lapunk má számának fenti közleménye; a Nyitrán működő Ságly Zsigmond szüntársulata meg csak akkor jöhetne, ha előbb Besztercebányával szerződne és Selmezeze utjába ejtve 8—10 előadásra látogatná meg. Most ennyit sem bírna meg közönségünk, de idővel ennyit bír. Nem hagyhatjuk enlítés nélkül, hogy Ságly társulatáról nagyon elismerő nyilatkozni a Nyitrai megyei Közlöny. — Ily szüntársulatot megnyerőn hívós volna; ajánljuk a besztercebányai és selmezezebányai színháypártoló egyesületek figyelmébe.

Szüet a Fátra alján Ilyen helyesprorttal még alig dícserekedhetik valamely újság vegyesrovata. Könnyű a „szüet a Hegyalján”, a „Svábhelygen” stb. felétek oda biggyeztetni a fővárosi lapoknak, mert azt évenként megtartják Isten kegyelméből. De itt a feloldón, hogy az Isten kegyelme nem osztotta ki Noé kedveze növényét, itt bizony csak ez idén tartottak emberellenkezetet óta szüetet s ezt is csak most későn, mikor másutt már el is feledték azt. De hogy a dolgra térjünk. A bércek alján elterülő egyik kis városban — a nevét elhallgatjuk, hogy a borászati vándortanárok, kiknek eről tudomásuk nincs, no blámunk a magas kormány előtt mert meg az oda talaiuk általáni haragjukban a filozofát — öszehívta a házigazda a diszes vendégszort a esodára, kiállítás helyezere egy kis köstölni valót is. A vendégek megérkeznek, kátkedve tekintenek egymásra, mintha azt mondanák egymásnak, hogy no te is igazán hiszed, hogy itt igaz szölet adnak eléd. Selmezeze, Körmezőn, Stubnyán csak veagyie alkabban láttam szölet a leggondosabb ápolás mellett is; már hogyan lehetne akkor itt északabbra édes szemeket ropogtatni, édes mustot szüetölni, itt a zab hazájában? Így kételkedtek majdnem mindnyájan.

Majd ki-vagy inkább bevonnának a szölobé, mozsár druzgas, cigányzene mellett és oh esodák esodája: gyönyörű fűrtökkel megrottok lugasba vezet az utjok, igazi, valódi fűrtök esztünek alá iugyiesiklandoztatva. — Általános esodalközöst általában köstölgetés követ s a vendégek azt találják, hogy ez a szölobé, ez a most eszept sem marad hátra az egri mellett. — Vigan folyt azután a szüet, fogott a lugas diszeize, kidrült a mustos üveg, de a házi gazdának megvolt az az öröme, hogy mely sikerült, megmutathatta azt, hogy mit bír a mostoha természeti viszonyok között is produktálni az ész. — Mert tül neki lám azt, hogy itt az ész már volt ez csupán, nem a nyers erő és természeté. — Sietünk is megadni a recipét hasonló szüetrek rendezéséhez, nehogy azt gondolja egyik vagy másik olvasóuk, hogy a házigazda tül Siemens módjára villanyerővel varázsolta oda a szölet a ridég elima alá. — A recipé a következő: kéj néhány réka szölet egri szölet és mustot, ha t. i. Egerben jó rokonod vagy szüeléd vannak. Emelj néhány emelvény lugast kertedben, agaszd tele a kapott szöletfűrtökkel, de előbb diszidál fel azt fonygállyakkal, hogy a remény szüet ötsle fel. Állis a lugas mlőle egy flambas egyébt, vendémeid mögé pedig két szál cigányt, hadd druzgassanak esak, innozon emez, beszedl rá őket jó hangulatba hozva, hogy tegyék fel, mintha most igazán Egerben volnának s ime . . . kés a kedves esalóság, s te így szüetelhetsz a Fátraalján, akár a Hegyalján.

A kártyavető cigányasszony nagyon sok örömet okozott ugyan már életében a szerencse utat áhítóknak, de annál több bajt is hoz sokszor fejükre, mit az alábbi esket is bizonyít. Egy esinos özevgy, kinek egyetlen lányában van egyedül öröme, azt a mulatságot szerezte meg magának 30 krajezáron, hogy kártyát vetetett magának a hozzá vételemlül (?) bevételőlt cigányasszonnyal. A sibilta azt olvasta ki a zsiros felsők és alsók gyakori fellépéséből, hogy a házhoz nem sokára egy fiatal ember jó, ki rövid idő múlva kérékint fog fellépni. A jóslásra nevetéssel válaszolt

a csinos özvegy s azzal utasította vissza a szerencsét, hogy „ugyan ki gondolna ilyenre.“ De azért tévedésből (?) 30 kr. adott a jömnének a kiaklond 20 kr. helyett. A szép özvegy csakhamar elfelejtette a boldonságot s tovább is kis lányá-
 i-ak ét, s csak azt az olesó mulságot engedte meg magának, hogy homlokát kis stíofázzal ékesítette fel. Napok multak napok után, egyszer betoppán a házba egy fiatal ember s a kapú fölötti eodlárna hivatkozva a hirdett szobát kívánja látni. Az özvegy meglepte a vendég, eszébe jut a sibilla jóslása, igyekszik ezt fejből kivenni s megmutatja a szobát. Az idegen ottont lelt a házán; egy hónapja lakik ott; nagyon szeretetreméltóknak találja a háziakat; s mint e sorok írójának bevallá, azon tóri a fejét, hogy mikor és minő ünneplésségek között kérje meg a csinos özvegyasszony . . . kis lányát. E historia nyilvánosságra hozásával indiserét dolgot követeik el talán, de azt tudom hogy a tetszeni vágyó hajfúrt el fog tűnni az anya homlokáról és a szép özvegy ezentúl is leányának fog élni, kit jobban szeret önmagánál s kaczagani fog a szent-antali sybilla jóslásán. Hisz ő mondta, hogy „ugyan ki gondolna olyanra.“

IRODALOM.

Vörösmarty Mihály összes műveinek 43—46-ik füzeté megjelent Méhner Vilmos könyvkiadó (Budapest) kiadásában. E füzetek a korszerű költőnek vegyes prózai dolgozatait tartalmazzák. Egy—egy füzet ára 50 kr. s megrendelhető minden könyvkereskedésben. Vörösmarty műveit ajánlanunk szükség-telen, Azt hisszük, hogy kinek körülményei enged-
 dik, az megrendeli azokat.

Téli estékre. A küszöbön álló gazdasági válság, az olcsó gabnaárak nagy próbára teszik a magyar gazdát s ily körülmények között a rea nehezödő közterhek mellett mindég sütétebbé válik a kép, mely élénk tárn. A napi lapok sokat foglalkoznak gazdasági visznyainkkal s jó tanácsokat is osztogatnak a baj orvoslására, de e tanácsok nem jutnak el a néphez, mely éri az idők súlyát, de magán segíteni nem tud. Alulírott „Téli estékre“ cím alatt 11 népies irányú elbeszélést állítottam össze, melyekben a lel-
 kész- és tanítói beszélgetem el azon fontosabb teendőket, melyek hivatva lennének gazdáink sorsát legalább enyhíteni. Bizalmalm fordulok tehát a lelkészekhez, tanítókhöz és a nép barátaihoz, hogy könyvemet a nép között terjeszteni s előfizetőket gyűjteni sziveskedjenek. A közeledei téli esték nagyon jó alkalmat szolgáltatnak, hogy a könyvben felvetett eszmék megbeszéltessenek s jóakarató burditás mellett megvalósuljanak. Az egyes elbeszélések címei: Krajczárból lesz a forint. Segits magodon s az Isten is megsegit. Többet észrel, mint erővel. Mit tegyünk? Saját káran tanul az ember. Azok a régi jó idők. Az elásott kinesek. Mi-ből csináljunk pénzt? A jó pap holig tanul. A legdrágább kinecs. Mit olvassunk? A könyv előfizetési ára 30 kr. mely összeget kérem december 15-éig nevemre címelve Turóc-Szent-Mártonba küldeni. 10 előfizető után a gyűjtőknek ziv-
 vesen szolgál egy tisztelt példánnyal. Minden eladott példány után 2 krajczárt a magyarországi tanítók árvahá-
 zára adok. Turóc Sz. Márton, 1885. évi november hé 10 én.
 Nagy István.

HIRDETÉSEK.

Verseny

lópokróc-szédelgéssel szemben!

a 87 év óta fennálló es. k. szabadtalmozott TAKARÓ és POKRÓCZGYÁR

azelőtt Lichtenauer's Wwe. & Söhne

ezégn küld bécsi raktárából

LÓ TAKARÓKAT

190 cm. hossz. 130 cm. szélességet elszakíthatlan minőségűeket, sötét alapzárban, élénk színi szélekkel, drbját

1 frt 60 kron

csomaglást is beleértve.

Csak a tömeges gyártás és óriási készletnél fogva vagyunk abban a helyzetben, ezeket a lópokrócokat ebben a rendkívüli nagyságban és ebben a kitanó minőségben ily rendkívüli olcsó áron árusítani.

Száz meg száz köszönő levél áll bárkiné is rendelkezésére.

A szétküldés utánvétellel történik. A nem tetsző darabok minden akadály nélkül visszavetnek. 431 1—1

A czimre pontosan kell ügyelni!

Pferde-Decken-Fabriks-Haupt-Niederlage: **Wien, I., Rothenthurmstrasse 14.**

Nyomatott a „Selmeczbányai Híradó“ gyorsszójában.

Csak a Richter-féle
Pain-Expeller
 horognyal
 a valódi és az a készítmény, mely által a köszvény és csúsz eseteiben az ismeretes meglepő gyógyeredmények értekek el. E rég jónak bizonyult háziszer 40 és 70 kr. a legutóbbi gyógyszerárban* kapható. Fő-raktár: Gyógy-szertár az arany oroslázhöz, Prága, Altstadt.

Budapestben Török !, Selmeczen pedig Stankay Ferencz gyógyszerárában. 432

ÜZLETNYITÁS.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy a Baumert-féle házban Alsóuteczában

fűszer-, liszt-, rövid- és norinbergiáru-üzletet

nyitottam melyben a legutányosabb árak mellett szolgálom ki vásárlóimat.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, és lottogyűjtődémet is figyel-mébe ajánlván, maradtam tisztelettel

Selmeczbánya

Weisz Ignác.

AZ 50 év óta
 a bécsi piacon fennálló, legjobb hírnevnek ör-
 vendő En gros szövet-czég

„a jó pásztorhoz“

azelőtt Strohschneider Vincoze
BÉCS,
 I. Rothenthurmstrasse 14,
 eladja összes valódi
 brünni juhgyapjú szövet
 készletét

maradékokban teljes ruhákra.
 Teljesen elegendő egy uri öltönyre és pedig kabát, nadrág és mellényre, minden szímben és elszakíthatlan minőségben kapható az alábbi meghatározott olcsó árban:

II. minőség egész öltönyre	3 frt 50 kr.
I. minőség	4 „ 50 „

E maradékokból nem küldhetők mustrák, azért arra kötele-
 szem magam, hogy a nem tetsző cikkeket minden akadály nélkül visszavetsem.

A fentti szövetek szétküldéséül nem számítok csomagolási költséget, csak a fent jelzett összeg beküldését kérem, vagy a czikkeket utávétellel. 434 1—4

*****

Fogfájdalmak akármilyen természetűek, hogy ha a fogak akár lyukakak akár betöm-
 müttek a híres **Indus kivonatok** használatával elháríthatók. E szer utóelérhetetlenségével világhírré tett szert és egy-szálandú sem mel-
 lözendő, Selmeczbányán Stankay F., Beszterce-
 bányán Eisert Erichnél kapható 35 kros üvegekben.

435

*****

**Előnyös ügynöki ál-
 lást ajánlok.**

Ajánlatok: **Agentur des
 Heinrich Schalek, Wien
 cím alatt küldendő.**

436 2—3

Üzletnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy Selmeczen a a Baumert-féle házban a Szőlő fogadó át-
 ellenében

hentes üzletet

nyitottam, melyben friss sertéshús, só-
 dar, kolbász, zsir, füstölt hússal stb. mindenkor szolgállok.

A n. é. közönségnek becses figyel-
 mébe ajánlottan, tisztelettel vagyok

VEREBES JÁNOS,
 hentes.

437 3

Haupt-Gewinn event 500.000 Mark	Glücks- Anzeige.	Die Gewinne garantirt der Staat
--	-----------------------------	---------------------------------------

Einladung zur Bethelligung an den Gewinn-Chancen
 der von Staate Hamburg garantirten grossen Geld-Lotterie in welcher
9 Millionen 880,450 Mark
 sicher gewonnen werden müssen

Die Gewinne dieser vortheilhaften Geld-Lotterie, welche planmässig nur 100,000 Loose verkauft sind folgende, nämlich
 Der grösste Gewinn ist von **500,000 Mark.**

Prämie 300,000 Mark 1 Gewinn á 200,000 Mark 2 Gewinne á 100,000 Mark 1 Gewinn á 90,000 Mark 1 Gewinn á 80,000 Mark 2 Gewinne á 70,000 Mark 1 Gewinn á 60,000 Mark 2 Gewinne á 50,000 Mark 1 Gewinn á 30,000 Mark 5 Gewinne á 10,000 Mark 3 Gewinne á 1,500 Mark	28 Gewinne á 10,000 Mark 50 Gewinne á 3000 Mark 106 Gewinne á 2000 Mark 253 Gewinne á 2000 Mark 512 Gewinne á 1000 Mark 818 Gewinne á 500 Mark 120 Gew. á 300, 200, 150 M. 31720 Gewinne á 145 Mark 7990 Gew. á 124, 100, 94 M. 8850 Gew. á 67, 40, 20 M. im Ganzen 50,500 Gewinne
---	--

und kommen solche in wenigen Monaten in 7 Abtheilungen zur sicheren Entscheidung.

Der Hauptgewinn 1er Classe beträgt 500,000 M. steigt in der 2-ten Cl. auf 60,000 M., in der 3-ten auf 70,000 M., in der 4-ten auf 80,000 M., in der 5-ten auf 90,000 M., in der 6-ten auf 100,000 M., in der 7-ten auf 200,000 M. und mit der Prämie von **500,000 M.** event. auf **500,000 M.**

Für die erste Gewinnziehung, welche amtlich fest gestellt, kostet

das ganze Originalloos nur 3 Gulden 60 kr. Ö. W. oder 6 Mark,
 das halbe Originalloos nur 1 Gulden 80 kr. Ö. W. oder 3 Mark,
 das viertel Originalloos nur 90 kr. Ö. W. oder 1 1/2 Mark.

und werden diese vom Staate garantirten Original-Loose keine verbotenen Promessen mit Heiligung des Original Planes, gegen frankirte Einlösung des Betrages oder gegen Postverschluss selbst nach den entferntesten Gegenden von mir versandt.

Jeder der theilhabigen erhält von mir nach stattgehabter Ziehung sofort die amtliche Ziehungstiselle unanbefordert zugesandt.

Plan mit Staatsverweis, woraus Einlagen und Vertheilung der Gewinne auf die 7 Classen ersichtlich, versende im Voraus gratis.

Die Auszahlung und Versendung der Gewinnelder erfolgt von mir direct an die Interessenten prompt und unter strengster Verschwiegenheit.

Jede Bestellung kann man einfach auf eine Post-einzahlungskarte oder per recommandirten Brief machen.

Man wende sich daher mit den Aufträgen der nahe bevorstehenden Ziehung halber, sogleich, jedoch bis zum

20. November d. J.
 vertrauensvoll an
SAMUEL HECKSCHER sent.,
 Banquier u. Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

**Mariazellii
 gyomorcsépepek,**

kitanó hatású szer a gyomor minden betegsége ellen,
 és fellülmulhatatlan: étvágyhiány, gyomor-
 morgyosság, rossz szagú lehellet, fe-
 füvadások, savanyú böfögés, kolika
 gyomorajurut, homok- és húgykö fejlődés,
 gyomorgörgetés, túlságos nyálkakep-
 ződés, sárgaság, undor, főfájás (gyomorcrontás eseten) gyomorgörgetés, düngülés, étel és ital túlságos élvezetből eredő gyomorajajok, giliszták lép- és májajajok, aranyér ellen

Egy üveges ára hatvanalati utastással együtt 35 kr.

Központi raktár: C. Brady „a Vedangyalhoz“ címzett gyógyszerháza Krensiarben (Morva orsz.) 439

Kapható minden jó hírű gyógyszerháza Orszék Magyarországon.

Kiadó a „Selmeczbányai Híradó“ könyvnyomója.